ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΑΜΗΝΟΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Δραχμὰς 5
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Φρ. Χρ. 8

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘΜΟΣ 21

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ Λ. 10

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν:
"ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ" ΑΘΗΝΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαΐου 1906

Ἡ «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ» διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὸν ἔλεγχον δωδεκαμελοῦς συμβουλίου ἐκ δικηγόρων ἐν Ἀθήναις.

Ἐπόπτης τῆς ὕλης καὶ ὑπεύθυνος
ΠΕΤΡΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ
Δικηγόρος ἐν Ἀθήναις

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

Εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ Δημοσθ. Ἰωαννίδου Προέδρου Πρωτοδικῶν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτση) ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρωτοδίκου

κ. ΝΙΚ. Α. ΝΙΑΝΙΑΡΑ

Τόσῳ βαρὺ εἶναι τὸ τραῦμα, ὅπερ μοῖρα ἀδυσώπητος αἰφνιδίως κατήνεγκε κατὰ πολυτίμου ὑπάρξεως, τόσῳ ἐκλεκτικὴ ἐφάνη εἰς τὸ θῦμά της, καταστρέψασα ἐξαπίνης, ὅ,τι βούλησις ἰσχυρὰ καὶ μελέτη μακρὰ ἐν μέσῳ παντοίων βιωτικῶν περισπασμῶν ἀπειργάσατο, τόπῳ ἡ ἐντεῦθεν ὀδύνη εἶναι ἰσχυρὰ καὶ ἀσθενὴς ἡ παραμυθία, ὥστε δὲν ἀποτολμῶ οὐδ' εὐχὴν πρὸς τὸν Ὕψιστον νὰ ἀναπέμψω, οὐδ' ὑπομονῆς ἔπη ψυχρὰ πρὸς τὴν δύστηνον σύζυγον, τὰ δυστυχισμένα ὀρφανὰ καὶ τὴν ἀδελφικὴν στοργὴν ν' ἀπευθύνω. Εἰς τοιαύτας συμφορὰς οὐδὲν ἄλλο ἁρμόζει, ἢ τὸ δάκρυ καὶ ὁ ἀσπασμός, ἡ πιστὴ ἀνάμνησις καὶ ἡ πίστις ἡ στερρά, ὅτι ἡ προσφιλής μας ὕπαρξις δὲν ἀπώλετο διὰ παντός, ἀλλὰ σελαγίζει ἐν κόσμῳ ἀπωτάτῳ, ἀπολαύουσα ὑπερτάτης ἡδονῆς ἐν τοῖς κόλποις τῆς ἀπολύτου Δικαιοσύνης.

Καὶ μὲ τὴν σεμνὴν ταύτην ἐλπίδα προσφωνῶ Σοι, Δημοσθένη φίλτατε, μετ' ἀγάπης καὶ πόνου τὸ «ἀναπαύθητι»! Ἀναπαύθητι! διότι, πιστεύσας ὅτι ἡ ἀπόλαυσις εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα χρηστῆς καὶ ἀκαταπονήτου ἐργασίας, ἐπὶ πολὺ ἐμελέτησας καὶ ἐν τῇ ἐργασίᾳ διηυλάκωσας τὸ μέτωπόν Σου, διότι ἐπὶ δεκαοκταετίαν ὅλην καὶ ὡς πολιτικὸς καὶ ὡς ποινικὸς δικαστὴς παλαίων καὶ ἀγωνιζόμενος κατὰ περιβάλλοντος ἀσφυκτικοῦ, κατώρθωσες νὰ ἐμπνεύσῃς τὴν πίστιν εἰς τοὺς διαδίκους, νὰ ἐφελκύσῃς τὴν ἐκτίμησιν τῶν δικηγόρων καὶ τὴν ἄδολον ἀγάπην τῶν συναδέλφων Σου· καὶ διὰ τοῦτο πάντες ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ ἀδοκήτου θανάτου Σου, μίαν ἀφῆκαν φωνήν: *ἦτο δίκαιος.*

Καὶ ἡ κρίσις αὕτη Σὲ ἠκολούθει καθ' ὅλον τὸν δικαστικόν Σου βίον, τὸν πλήρη πικρίας καὶ ἀπογοητεύσεως, Σὲ ἠκολούθει, διότι μ' ὅλην τὴν ἐπιδειχθεῖσαν πρὸς Σὲ ἀστοργίαν, δὲν ἀπεδειλίασες, ἀλλ' ἐξηκολούθεις μετ' αὐταπαρνήσεως ἀπαραμίλλου τὴν ἐκτέλεσιν τῆς θείας ἀποστολῆς Σου, ἥτις ἦν ἡ εἰρήνη τοῦ ἀτόμου, τῆς κοινωνίας, τῆς πολιτείας, καθόσον τοῦτο εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ Δικαίου. Καὶ ἡ κοινὴ αὕτη ἐκτίμησις συνετέλεσεν ὥστε πρὸ μηνὸς μόλις νὰ ἴδῃς τοὺς ἀγῶνάς Σου ἀμειβομένους διὰ τῆς εἰς Πρόεδρον Πρωτοδικῶν προαγωγῆς Σου.

Ἀλλ' ὦ τοῦ ἐπικήρου τῶν ἀνθρωπίνων ὑπολογισμῶν! εἰργάσθης μετὰ τιμῆς καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν ἰδέαν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ Δικαίου, χάριν τῆς κοινωνίας ἣν ἠγάπησας, χάριν τῆς Πατρίδος, ἣν ἐλάτρευσας, χάριν τῶν τέκνων Σου, ἵνα τετιμημένον κληροδοτήσῃς αὐτοῖς ὄνομα καὶ μόλις ἡ Πολιτεία Σὲ ἔκρινεν ἄξιον τῆς διευθύνσεως τοιαύτης ἐργασίας, τοῦ πικροῦ παρελθόντος ὁ πόνος Σὲ συνέτριψε καὶ ἡ ψυχή Σου ἐμπεποτισμένη ὑπὸ τῆς ὀδύνης καὶ μὴ εὑρίσκουσα οὐδαμοῦ ἀναθάλλουσαν τὴν σώτειραν ἐλαίαν, ἀπέπτη εἰς τὸν τόπον τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Ἀνταμοιβῆς.

Δημοσθένη Φίλτατε! Συνέχει ἡ ἐκ τοῦ θανάτου Σου ὀδύνη τὴν ψυχήν μου καὶ ἀδυνατῶ, ἔστω καὶ νὰ διανθίσω ἁπλῶς μὲ τὰς ἐκλάμπρους ἀρετάς Σου τὸν στέφανον, ὃν ἐπὶ τὴν σεπτήν Σου κορυφὴν ἐπιθέτει σήμερον τῶν συναδέλφων Σου ἡ ἀγάπη καὶ ὁ πόνος.

Ῥαίνομεν μόνον μὲ τοῦ πόνου μας τὸ δάκρυ τὸ ὑψηλόφρον μέτωπόν σου καὶ δίδομεν πάντες τὸν ἐγκάρδιον ἀσπασμὸν εἰς τὴν σβεσθεῖσαν ὕπαρξίν Σου, εἰς τὸ τετιμημένον ὄνομά Σου, ὅπερ ἐσαεὶ θὰ ζῇ ἐν τοῖς Δικαστηρίοις τῶν Ἀθηνῶν, διότι ἦτο πάντοτε ἀναποσπάστως συνδεδεμένον μὲ τὴν Τιμὴν καὶ τὸ Καθῆκον.

ΕΝΩΤΙΣΘΩΜΕΝ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ἡ ἐν τῇ ἰταλικῇ Βουλῇ τῆς 25 Μαρτίου 1903 ἀγόρευσις τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ G. Zanardelli

Κατὰ μετάφρασιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Δικηγόρου κ. Ἀριστ. Δασκαλάκη.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Καὶ ἀληθῶς τί θὰ ἀπέβαινεν ἡ ἀνεξαρτησία καὶ ἡ ἀμεροληψία τοῦ δικαστοῦ καὶ τὸ ἱερὸν ἐνδιαφέρον τῆς δικαιοσύνης, ὁπόταν ἡ στενὴ ἐξάρτησις τοῦ δικαστοῦ τούτου ἀπὸ τῶν διαδίκων θὰ τὸν ἔθετεν εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἐκλέξαντος αὐτὸν κόμματος ἢ ἐκείνου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου θὰ ὤφειλε νὰ ζητήσῃ εἰς τὸ μέλλον τὴν ἐκ νέου ἐκλογήν του; Τὸ δικαστικὸν σῶμα θὰ ἔπιπτεν οὕτω εἰς τὴν δουλείαν τῆς πλειονότητος. Ὅπως δὲ ἐκλεχθῶσι καὶ διατηρηθῶσιν ἐν τῇ θέσει των οἱ δικασταί, θὰ εἶχον ἀνάγκην νὰ καταβάλλωσι κόπους καὶ μόχθους, ἀναλαμβάνοντες ἅμα ὑποχρεώσεις ἀσυμβιβάστους πρὸς τὴν αὐστηρότητα τοῦ ἀξιώματος καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ κατέχοντος αὐτό. Ἱκανοὶ νομομαθεῖς δὲν θὰ ἐδέχοντο θέσιν, πράγματι ἀβεβαίαν, οὐδὲ θὰ ἠνείχοντο νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν ἐκλογικὴν κονίστραν ἵνα ἀποκριθῶσιν εἰς τοὺς ἐκλογεῖς, οἵτινες, ἐν παραδείγματι, θὰ ἤθελον νὰ πληροφορηθῶσιν (ὡς τοῦτο βλέπομεν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς) ἐὰν ὁ ὑποψήφιος θὰ εἶνε αὐστηρὸς ἢ ἐπιεικὴς ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ νόμου, καὶ διατεθειμένος νὰ ἀφήσῃ ἐν τῇ λήθῃ ἕτερόν τινα νόμον μισητὸν ἢ ἀντιδημοτικόν.

Ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ ᾖ ὁ ἀντιπρόσωπος οὐχὶ τῆς πλειονοψηφίας ἀλλὰ τῆς ὁλοψηφίας.

Ὅθεν εἶνε γενικῶς παραδεδεγμένον, ὅτι δέον οἱ διορισμοὶ νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ γίνωνται οὗτοι ἐν ἐπιβλαβεῖ αὐθαιρεσίᾳ.

Ἐπροτάθη ὑπό τινων (διεμορφώθη δὲ καὶ διετυπώθη τοῦτο μᾶλλον συγκεκριμένως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ ἢ ἀλλαχοῦ-) ὅτι δέον διὰ τὰς προαγωγὰς νὰ ἀποφαίνωνται ἐπιτροπεῖαι, συγκείμεναι ἐκ μελῶν τοῦ δικαστικοῦ σώματος. Ἀλλὰ ἐκτὸς τοῦ ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου, οἱ δικασταὶ ἀποσπῶνται ἀπὸ τῶν ἀληθῶν καὶ κυρίων αὐτῶν δικαστικῶν κα-

ΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Εὑρισκόμεθα σήμερον εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ δημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον τὸ κείμενον τοῦ Νομοσχεδίου δι' οὗ νομοθετικῶς ὀργανοῦνται εἰς συλλόγους οἱ δικηγόροι. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν, ὀφείλεται, σχεδὸν κατὰ τὸ ὅλον, εἰς τὸν ἐν ἔτει 1896 δικηγορικὸν σύλλογον Ἀθηνῶν, μετὰ ἐπεξεργασίαν ἣν ὑπέστη ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ ἤδη ὑφισταμένου δικηγορικοῦ συλλόγου Ἀθηνῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τροποποιήσεων ἃς ὑπέδειξεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης:

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περὶ Δικηγορικῶν Συλλόγων

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ συστάσεως τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων.

Ἄρθρον 1. Οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου Πρωτοδικείου δικηγόροι, ἀποτελοῦσι δικηγορικὸν σύλλογον.

Ἄρθρον 2. Μέλη τοῦ Συλλόγου εἰσὶν ὑποχρεωτικῶς πάντες οἱ δικηγόροι οἱ διωρισμένοι ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου. Ἐν τῷ γραφείῳ ἑκάστου τῶν Συλλόγων τηρεῖται μητρῷον τῶν μελῶν αὐτοῦ, εἰς ὃ ἐγγράφονται κατὰ τὴν χρονολογίαν τοῦ διορισμοῦ των οἱ δικηγόροι καὶ σημειοῦνται αἱ ἐπερχόμεναι μεταβολαί.

Ἄρθρον 3. Ὁ Σύλλογος ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον, ἑδρεύει δ' ἔνθα καὶ τὸ Πρωτοδικεῖον καὶ διοικεῖται ὑπὸ συμβουλίου ἐκλεγομένου ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, κατὰ τὰς κατωτέρω διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἔργα καὶ συνεδριάσεις τοῦ Συλλόγου

Ἄρθρον 4. Εἰς τὰ ἔργα τοῦ Συλλόγου ὑπάγονται.

α'.) Ὁ ἔλεγχος τῆς προσηκούσης τῶν δικηγορικῶν καθηκόντων ἐκπληρώσεως.

β'.) Ἡ περὶ ἀξιοπρεπείας καὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων τῶν δικηγόρων μέριμνα.

γ'.) Ἡ ἐνάσκησις τῆς ἐπὶ τῶν δικηγόρων πειθαρχικῆς ἐξουσίας κατὰ τοὺς κατωτέρω ὁρισμούς.

δ'.) Ἡ ὑποβολὴ προτάσεων καὶ γνωμῶν, ἀφορωσῶν εἴς τε τὴν βελτίωσιν τῆς νομοθεσίας καὶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς.

ε'.) Ὁ προσδιορισμὸς τῶν πρὸς συντήρησιν τοῦ Συλλόγου δαπανῶν καὶ τῆς καταβλητέας πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτοῦ εἰσφορᾶς, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶνε κατωτέρα τῶν δραχμῶν δύο καὶ ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν δέκα κατὰ μῆνα, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν καὶ τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος.

ϛ'.) Ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ ἔγκρισις τῆς λογοδοσίας τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

ζ'.) Ἡ συζήτησις καὶ ἀπόφανσις ἐπὶ παντὸς ἀμέσως τὸν Σύλλογον ἐνδιαφέροντος ζητήματος.

Δι' ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ, ψηφιζομένου ὑπὸ τοῦ Συλλόγου καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ὁρίζονται ἐν ταῖς λεπτομερείαις τὰ περὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον δὲν ῥυθμίζονται διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 5. Ὁ Σύλλογος συνεδριάζει κατὰ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου τακτικῶς μὲν ἅπαξ κατὰ μῆνα τοὐλάχιστον, πλὴν τοῦ Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, ἢ ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει, φερούσῃ καὶ τὸν λόγον τῆς συγκλήσεως, 10 μὲν μελῶν ἐπὶ Συλλόγων ἀποτελουμένων ἐξ 60 καὶ πλέον δικηγόρων, 5 δὲ ἐπὶ ἀποτελουμένων ἐξ ἥττονος ἀριθμοῦ μελῶν..

Λογίζεται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων ἀνέρχεται ἐπὶ μὲν τῶν ἀποτελουμένων ἐκ πλειόνων τῶν 100 μελῶν, τοὐλάχιστον εἰς 40, ἐπὶ δὲ τῶν ἀποτελουμένων ἐξ ἀριθμοῦ μελῶν 100 ἕως 45 εἰς τὸ τρίτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ἀποτελουμένων ἐξ ἀριθμοῦ κατωτέρου τῶν 45 εἰς τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον.

Πρὸ πάσης συνεδριάσεως γνωστοποιεῖται τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς κατὰ τὸν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κανονισμῷ ὁρισθησόμενον τρόπον, πλὴν δὲ τῶν ὁρισθέντων θεμάτων, οὐδενὸς ἑτέρου ἐπιτρέπεται ἡ συζήτησις, ἐκτὸς τῆς προτάσεως περὶ νέας συγκλήσεως τοῦ Συλλόγου.

Ἄρθρον 6. Τὰ μέλη καλοῦνται ὑπὸ τοῦ προέδρου δι' ἐγγράφου ὁρίζοντος, πλὴν τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς συνεδριάσεως, καὶ τὰ συζητητέα ἀντικείμενα καὶ ἀποστελλομένου εἰς μὲν τὰ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Συλλόγου διαμένοντα πρὸ δύο ἡμερῶν, εἰς δὲ τὰ ἐκτὸς αὐτῆς πρὸ ὀκτὼ ἡμερῶν.

Ματαιωθείσης τῆς συνεδριάσεως δι' ἔλλειψιν ἀπαρτίας, ὁ Σύλλογος συνέρχεται αὖθις εἰς συνεδρίασιν τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς ματαιωθείσης συνεδριάσεως καὶ λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὁσοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων μελῶν.

Ἄρθρον 7. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συλλόγου λαμβάνονται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἡ πρότασις ἀπορρίπτεται. Ἂν δὲ ἡ ἰσοψηφία ἐπῆλθεν ἐν ἐκλογῇ, ἀποφασίζει ὁ κλῆρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 8. Τὸ συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ 5 μελῶν, ὅταν ὁ Σύλλογος σύγκηται ἐκ 10 μέχρι 30 μελῶν, ἐξ 7 μελῶν ὅταν ὁ Σύλλογος σύγκηται ἐκ 31 μέχρις 60, ἐξ 9 μελῶν ὅταν σύγκηται ἐξ 61 μέχρις 100, καὶ ἐκ 15 μελῶν ὅταν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὑπερβαίνῃ τὰ 100.

Ὁ ἐν τῷ χρόνῳ τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἀριθμὸς τῶν μελῶν κανονίζει τὸν ἐκλεκτέον ἀριθμὸν τῶν συμβούλων. Ἐπὶ ἐλάσσονος τῶν 10 ἀριθμοῦ δικηγόρων ἐκλέγεται μόνον εἷς πρόεδρος.

Ἄρθρον 9. Ἵνα ἐκλεγῇ τις μέλος τοῦ συμβουλίου ἀπαιτεῖται νὰ ᾖ δικηγόρος ἐπὶ ἑπταετίαν τοὐλάχιστον.

Τῇ δικηγορικῇ ὑπηρεσίᾳ συνυπολογίζεται καὶ ἡ δικαστικὴ ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ παρὰ Πρωτοδίκαις ἀντεισαγγελέως ἢ εἰρηνοδίκου ἔχοντος ἄδειαν δικηγόρου, ὡς καὶ ἡ τοῦ δικαστικοῦ καὶ τῶν νομικῶν συμβούλων.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν προσδιορισμοῦ τῆς ἀρχαιότητος δικηγόρου κατὰ τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρον 10. Στεροῦνται τοῦ δικαιώ-

θηκόντων, φαίνεταί μοι ἐπίσης προφανὲς ὅτι ἐὰν ἤθελεν ἀποφαίνεσθαι τὸ δικαστικὸν σῶμα περὶ τῶν διορισμῶν καὶ προαγωγῶν, ἡ αὐθαιρεσία θὰ ἀπέβαινεν ἀπαισιωτέρα, διότι τὰ πολλὰ πρόσωπα εἶνε ἀνεύθυνα. Καὶ δὲν εἶνε βέβκια ἥττον ἐπιβλαβὴς τῆς ὑπουργικῆς αὐθαιρεσίας ἡ αὐθαιρεσία συμπαγῶν σωματείων, παρ' οἷς μεγάλως ἰσχύουσιν αἱ συναδελφικαὶ συγκαταβάσεις καὶ ἀδικίαι προέχει δὲ ἀποκλειστικὸν καὶ μεροληπτικὸν πνεῦμα συναδελφότητος.

Τὸ προτιμηθὲν σύστημα

Μετὰ μείζονος σπουδῆς πρὸς ἀποφυγὴν τῆς παρεμβάσεως συμπαγῶν σωματείων, προὐτάθησαν καὶ ἐν μέρει ἐγένοντο δεκτὰ συστήματα, καθ' ἃ ἡ διὰ τὸν δικαστὴν πρότασις θὰ ἐγίγνετο εἰς τὸν ὑπουγὸν οὐχὶ ὑπὸ σωματείων *ἀποκλειστικῶν*, ἀλλ' ὑπὸ σωματείων, εἰς ἃ θὰ συμμετεῖχον πλείονα τοῦ ἑνὸς στοιχεῖα, μεταξὺ δ' αὐτῶν καί τινα ἐκλεκτικῆς φύσεως.

Ἐν Βελγίῳ ἡ ἐκτελεστικὴ ἀρχὴ διορίζει τοὺς Ἐφέτας καὶ τοὺς Πρωτοδίκας, λαμβάνουσα τούτους ἐκ δύο καταλόγων παρουσιαζομένων τοῦ ἑνὸς μὲν ἀπὸ μέρους τοῦ Ἐφετείου τοῦ δὲ ἑτέρου ἀπὸ μέρους τῶν ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων.

Καὶ ὁ Prevost-Paradol λέγει ὅτι: «εἶνε περίεργον ὅτι ἡμεῖς ἐν Γαλλίᾳ ὑπήρξαμεν ἀναίσθητοι πρὸ παραδείγματος τοιούτου, οἷον τὸ τοῦ Βελγίου». Πράγματι δὲ ἐν Γαλλίᾳ πλέον ἢ ἅπαξ ἐπροτάθη ἐν τοῖς νομοσχεδίοις τῆς τελευταίας τριακονταετίας, ὅπως ἐν τοῖς σωματείοις τοῖς προωρισμένοις διὰ τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων προτάσεων διὰ δικαστάς, λαμβάνωσι μέρος καὶ ἀντιπρόσωποι ἐκ τῶν τάξεων τῶν δικηγόρων, τῶν Συμβολαιογράφων, τῶν Νομαρχιακῶν καὶ τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων. Ἀλλ' αἱ ἐκ τοπικῶν Ἀντιπροσωπειῶν γιγνόμεναι προτάσεις, ὅπως εἶνε τὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια, ἐν εὐρείᾳ χώρᾳ, θὰ ἐγίγνοντο ἄνευ γνώσεως ὁλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ, ἐφ' οὗ δύνανται νὰ λάβωσι χώραν οἱ διορισμοί.

Διὰ τοῦτο οὐδεμίαν τῶν τοιούτων μεθόδων ἔδει νὰ ἀκολουθήσωμεν, γιγνώσκετε δὲ τὸ ὑφ' ἡμῶν παραδεχθὲν σύστημα.

Ὡς πρὸς τὴν εἰς τὸ δικαστικὸν σῶμα εἴσοδον παραμένουσιν οἱ διὰ τοῦ νόμου τοῦ 1890 καθιερωθέντες ὅροι, παραμένουσιν ἑπομένως αἱ ἐγγυήσεις τῶν διαγωνισμῶν καὶ τῶν ἐξετάσεων, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ τοσοῦτον αὐστηρότεραι δύνανται νὰ διεξάγωνται ἐφ' ὅσον οἱ εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς τούτους παρουσιαζόμενοι εἶνε ἱκανώτεροι.

Παρὰ τῶν ὑποψηφίων δεον νὰ ἀπαιτῶνται εὑρεῖαι ἀποδείξεις πνεύματος καὶ ἐκπαιδεύσεως, καθ' ὅσον τὸ *ἐκδικάζειν εἶνε τέχνη καὶ ἐπιστήμη δυσχερής*, καὶ συνεπῶς τοιοῦτο ἀξίωμα δὲν δύναται νὰ δοθῇ εἰς τὸν πρῶτον τυχόντα, ὡς συνέβαινε παρ' ἡμῖν πρὸ τοῦ νόμου τοῦ 1890, καὶ ὡς παραπονοῦνται ἐν Γαλλίᾳ ὅτι συμβαίνει ἔτι καὶ σήμερον. Ἤδη πάντες ἀναγνωρίζουσιν, ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ νόμου τοῦ 1890 ὑπῆρξαν εὐνοϊκά, ἀναμφιβόλως δὲ θὰ ἀποβῶσιν ἔτι μᾶλλον τοιαῦτα, ὅτε, λόγῳ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βαθμῶν, τῆς αὐξήσεως τῶν ὠφελημάτων καὶ τῆς ἀσφαλεστέρας ἀνεξαρτησίας, θέλουσι προσέρχεσθαι εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς ἱκανώτεροι καὶ πλείονα ὑπισχνούμενοι νέοι.

Ἐν τῷ νομοσχεδίῳ μας προστίθενται προσέτι αἱ ἐγγυήσεις αἱ παρομαρτοῦσαι εἰς σκέψεις καὶ ἀποφάσεις ἐπιτροπείας, εἰς ἣν καὶ τὸ Δικηγορικὸν σῶμα *(κριτὴς ἀρκούντως ἁρμόδιος περὶ τῆς ἀξίας τῶν δικαστῶν)* θὰ δύνκται νὰ ὑψοῖ τὴν φωνήν του καὶ ἐκφράζηται τὴν ἐκτίμησίν του περὶ αὐτῶν, ἀποσοβοῦν κινδύνους *μεροληψίας περὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποφάσεων προσωπικῆς εὐνοίας* καὶ ἀδίκων βλέψεων.

Εἶτα διὰ τὰς προαγωγάς, πρὸς ἀποκλεισμὸν τῆς αὐθαιρεσίας, τὰς δυσαρέστους καὶ πολυμηχάνους ἐκλιπαρήσεις καὶ τὰς παντοειδεῖς δωροδοκίας, παρεδέχθημεν τὴν ἀπαράβατον ἀρχὴν τῆς ἀρχαιότητος.

Τὸ σύστημα τοῦτο τῆς κατ' ἀρχαιότητα προαγωγῆς τὸ εὑρίσκομεν ἐφαρμοζόμενον ἐν Ἱσπανίᾳ τῷ 1893 τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ὑπουργοῦ Montero Rios ὅστις ἐδήλωσεν ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο ἀπαλλάσσει τὴν τύχην τοῦ δικαστοῦ ἀπὸ παντὸς εἴδους ἐπηρείας καὶ παρακωλύει τὴν διὰ σκολιῶν ἀτραπῶν ἐπιτυχίαν τῶν προαγωγῶν.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

Ὁλόκληρον τὸ σύστημα Ῥωμαϊκοῦ Δικαίου Windscheid κατὰ μετάφρασιν Α. Ἀργυροῦ, πωλεῖται ἀντὶ δραχ. 40. Πᾶσα αἴτησις ἀπευθυντέα εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Δικαιοσύνης» ἢ εἰς τὸν κ. Κ. Μπίρην δικηγόρον ὁδὸς Πειραιῶς 39.

ΑΡΘΡΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 27 Μαΐου

Μία ἐκ τῶν πολλῶν ἐπὶ τῶν διαφόρων ζητημάτων τῆς ἡμέρας διαδόσεων, τὴν ὁποίαν υἱοθέτησε καὶ ὁ ἡμερήσιος τύπος κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, ἦτο καὶ ἡ περὶ μέτρων τινῶν ἅτινα σκέπτεται ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης νὰ λάβῃ ἐν σχέσει μὲ τὴν κατάστασιν τῶν φυλακῶν, ἐπὶ τῇ βάσει μάλιστα ἐκθέσεως τῆς εἰδικῶς πρὸς τοῦτο καταρτισθείσης ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Εἰσαγγελέων τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν καὶ Πλημμελειοδικῶν καὶ τοῦ τμηματάρχου κ. Γεννάδη. Κατὰ τὴν διάδοσιν ἐκείνην, ἣν καὶ ἡμεῖς ἐπανελάβομεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, προτείνεται ἡ κατάργησις τῶν φυλακῶν τοῦ Παλαιοῦ Στρατῶνος, εἰς ἀντικατάστασιν δὲ τῶν φυλακῶν τούτων — συγγνώμην διὰ τὴν ἔκφρασιν — ὑποδεικνύεται ἡ ἐκ τῶν ἐνόντων μετασκευὴ τῶν φυλακῶν Αἰγίνης καὶ Σύρου διὰ δαπάνης τριακοσίων περίπου χιλιάδων δραχμῶν.

Τὴν εἴδησιν ταύτην, ἥτις καθ' ἑαυτὴν μαρτυρεῖ μίαν εὐγενῆ τόσον τῶν μελῶν τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς ὅσον καὶ τοῦ κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ προσπάθειαν πρὸς βελτίωσιν μιᾶς καταστάσεως ὄντως ἀφορήτου, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἐθεωρήσαμεν καὶ θεωροῦμεν ἱκανὴν νὰ ἐμπνεύσῃ ἀληθῆ ἀπογοήτευσιν εἰς πάντα λαβόντα ἀφορμὴν καὶ ἐπιπολαίως ἀκόμη νὰ γνωρίζῃ ἐν ποίᾳ οἰκτρᾷ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν καταστάσει διατελεῖ τὸ ζήτημα τῶν φυλακῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ ποία ριζικὴ καὶ ἐκ θεμελίων ἀπαιτεῖται ἀνατροπὴ καὶ ποῖαι ἐργασίαι, ὄχι ἐκ τοῦ προχείρου, ἀλλὰ συστηματικαὶ ἀπαιτοῦνται ὅπως δυνηθῶμεν μετά τινα ἔτη νὰ εἴπωμεν ὅτι παρακολουθοῦμεν, ἔστω καὶ ἐξ ἀποστάσεων, ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ τὴν ἀλλαχοῦ ἐπιτελουμένην ἁλματικὴν πρόοδον.

Ἐὰν τὴν σήμερον, ὅπως αἱ φυλακαὶ λειτουργοῦσι παρ' ἡμῖν, ἔχωμεν πήξει διάφορα κέντρα, τόσα ὅσα καὶ αἱ φυλακαί, ἐν οἷς ἀντὶ βελτιώσεως ἐπιτυγχάνεται ἡ κατὰ κυριολεξίαν πλήρης ἀποκτήνωσις παντὸς εἴτε ἐκ συμπτώσεως εἴτε ἀπὸ φύσεως παραβάτου τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, εἶνε πλέον ἢ βέβαιον ὅτι τὴν αὔριον, διὰ τῆς καταργήσεως τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ κτιρίου τῶν φυλακῶν καὶ τῆς διανομῆς τῶν ἐν αὐταῖς κρατουμένων εἰς τὰς ὑπολοίπους, ἡ κατάστασις θὰ παραμείνῃ ἡ αὐτή, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν καὶ χειροτέρα, ἀφοῦ τὸ μὲν σύστημα τῆς συντηρήσεως τῶν φυλακῶν θὰ παραμείνῃ ἀμεταβλήτως τὸ αὐτό, συγχρόνως δὲ πλείονες διεφθαρμένοι ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν κατάδικοι θὰ ἔλθωσι κατ' ἀνάγκην εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν ἐκ τύχης περισωσάντων σημεῖα τινὰ ἀνθρωπισμοῦ. Ἐκδούλευσιν ἄρα οὐδὲ καὶ τὴν ἐλαχίστην εἶνε ἀπολύτως βέβαιον ὅτι δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ οἱαδήποτε ἐκ τοῦ προχείρου λύσις, ὁσονδήποτε καὶ ἂν κριθῇ ἡ ἀρίστη, ἀπὸ οἱασδήποτε καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι προέρχεται ἀγαθῆς προαιρέσεως. Τὸ ζήτημα τῆς ἐξανθρωπίσεως τῶν ἑλληνικῶν φυλακῶν εἶνε ζήτημα κτιρίων καταλλήλων πρὸ παντὸς ἀλλὰ καὶ προσωπικοῦ συγχρόνως. Διὰ τὸ πρῶτον ἀπαιτεῖται χρῆμα, οὗτινος τὸ Κράτος, χάρις εἰς τὴν μεγάλην τέκνου του καρδίαν, δὲν στερεῖται. Διὰ τὸ δεύτερον ἀπαιτεῖται θέλησις καλὴ καὶ δι' ἀμφότερα νοῦς ὑγιὴς καὶ θέλησις τὴν ὁποίαν δὲν θὰ σκανδαλίσουν τὰ πολιτικὰ μικροσυμφέροντα πρὸ τῶν ὁποίων ναυαγεῖ ἀτυχῶς καὶ ἡ ἀγνοτέρα πρόθεσις. Ἐφ' ὅσον δὲν αἰσθανόμεθα ἑαυτοὺς ἱκανοὺς πρὸς τοιούτου εἴδους δρᾶσιν, προτιμότερον νὰ ἀδρανῶμεν τελείως καὶ νὰ παριστάμεθα θεαταὶ τῶν ὁμοίων μας, εἴτε δεκατιζομένων ἀπὸ τὸν τυφοειδῆ καὶ τὴν φθίσιν εἴτε προπονουμένων ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐν τῇ τέχνῃ τοῦ νὰ μᾶς δεκατίζουν ὅταν ἐξέλθουν τούτων. Εἶνε προτιμωτέρα τοιαύτη ἀδράνεια μιᾶς ἡμικινήσεως ἥτις ἀναπόφευκτον ἔχει τὴν συνέπειαν ὅτι ἀναβάλλει ἐπὶ μακρὸν ἢ καὶ ἀδύνατον καθιστᾷ τὴν καθολικωτέραν λύσιν.

ματος τοῦ ἐκλέγεσθαι οἱ κατὰ τὴν πρὸ τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν πενταετίαν τιμωρηθέντες πειθαρχικῶς, δὶς δι' ἐπιπλήξεως ἢ ἅπαξ διὰ βαρυτέρας ποινῆς.

Μέλος τοῦ συμβουλίου τιμωρούμενον πειθαρχικῶς ἐκπίπτει τῆς ἐν τῷ συμβουλίῳ θέσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 11. Τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ἐκλέγονται διὰ μίαν τριετίαν, ἀνανεοῦται δὲ τὸ συμβούλιον μερικῶς κατ' ἔτος ὡς ἑξῆς:

Ἐπὶ τῶν συμβουλίων τῶν ἀποτελουμένων ἐκ 15 καὶ 9 μελῶν, ἀντικαθίσταται κατ' ἔτος τὸ τρίτον αὐτῶν κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος ἐν τῇ ἐκλογῇ.

Ἐπὶ τῶν συμβουλίων τῶν ἀποτελουμένων ἐξ 7 καὶ 5 μελῶν, ἐξέρχονται τὰ δύο πρῶτα ἔτη ἀνὰ δύο σύμβουλοι καὶ τὸ τρίτον οἱ ὑπολειπόμενοι.

Διὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου ἡ τάξις τῶν ἐξερχομένων μελῶν ὁρίζεται διὰ κλήρου.

Οἱ ἀποχωροῦντος σύμβουλοι δύνανται νὰ ἐκλεγῶσιν ἐκ νέου.

Ἄρθρον 12. Ἐὰν μέλος τι τοῦ συμβουλίου ἀποχωρήσῃ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, ἐκλέγεται νέον μέλος διὰ τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον, ὑποκαθιστάμενον ἐν τῇ θέσει τοῦ ἀποχωροῦντος.

Ἄρθρον 13. Δύνανται ν' ἀποποιηθῶσι τὴν ἐκλογήν των, ὡς συμβούλων:

1) Οἱ ὑπερβάντες τὸ 65ον ἔτος.

2) Οἱ ὑπηρετήσαντες ἐπὶ δύο συνεχεῖς περιόδους ὡς σύμβουλοι.

3) Οἱ πάσχοντες ἐκ νοσήματος, καθιστῶντος λίαν δυσχερῆ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ συμβουλίου. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐπιτρέπεται καὶ παραίτησις τοῦ διατελοῦντος συμβούλου.

Ἄρθρον 14. Ὁ ἄνευ λόγου ἀποποιούμενος τὴν ἐκλογήν του ὡς συμβούλου ἢ ἀπέχων συστηματικῶς τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς διὰ χρηματικῆς ποινῆς 50—500 δραχμῶν καὶ στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι ἐπὶ μίαν πενταετίαν.

Ἄρθρον 15. Ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου γίνεται κατὰ Δεκέμβριον ἑκάστου ἔτους διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ διὰ ψηφοδελτίων. Γνωστοποιεῖται δὲ πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, ὅπερ δημοσιεύει τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεγέντων συμβούλων διὰ τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως».

Ἄρθρον 16. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἀνακοινοῦται ἀμέσως εἰς τὰ ἐκλεγέντα μέλη, μεθ' ὃ τὸ συμβούλιον ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ τὸν πρόεδρον καὶ ἀντιπρόεδρον τοῦ Συλλόγου.

Ἄρχεται δὲ ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου.

Ἄρθρον 17. Σὺν τῇ ἐκλογῇ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ὁ Σύλλογος ἐκλέγει κατὰ διετίαν διὰ μυστικῆς ὡσαύτως ψηφοφορίας ταμίαν καὶ ἕνα ἢ δύο γραμματεῖς ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 18. Εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἀνήκει:

1) Ἡ ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἐποπτεία περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιβεβλημένων αὐτοῖς καθηκόντων καὶ ἡ ἐνάσκησις τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας.

2) Ἡ ἔρευνα καὶ ἡ συμβιβαστικὴ λύσις τῶν ἀναφυομένων μεταξὺ τῶν μελῶν διενέξεων ἐκ τῆς ἐνασκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος.

3) Ἡ ἔρευνα καὶ συμβιβαστικὴ λύσις ἐπὶ διενέξεων ἀναφυομένων ἐκ τῆς σχέσεως τῆς πληρεξουσιότητος μεταξὺ δικηγόρου καὶ τοῦ ἐντολέως αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνον τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει τοῦ τελευταίου.

4) Ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας τοῦ Συλλόγου καὶ ἡ πρὸς τὸν Σύλλογον κατ' ἔτος λογοδοσία.

Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν ἐδαφίων 2 καὶ 3 τὸ διοικητικὸν συμβούλιον δύναται ν' ἀναθέτῃ ἑκάστοτε τὴν ἐξέτασιν εἰς ἓν τῶν μελῶν αὐτοῦ, ὅπερ, ἐν ἀποτυχίᾳ συμβιβαστικῆς λύσεως, προκαλεῖ δι' ἐκθέσεώς του τὴν ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 19. Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ὑποχρεοῦνται, πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, νὰ ἐμφανίζωνται, προσκαλούμενα, νὰ παρέχωσι τὰς αἰτουμένας ἐξηγήσεις καὶ νὰ ὑπείκωσιν εἰς τὰς ἐκδιδομένας ἀποφάσεις. Ἐν περιπτώσει δυστροπίας τὸ συμβούλιον δύναται νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν πειθαρχικῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 20. Αἱ ὑπηρεσίαι τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, τοῦ ταμίου καὶ τῶν γραμματέων παρέχονται ἀμισθί, χορηγεῖται δ' ἀποζημίωσις μόνον διὰ τὰς πραγματικὰς αὐτῶν δαπάνας, κανονιζομένας ἐκ τῶν προτέρων ὑπὸ τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 21. Τὸ συμβούλιον συνεδριάζει καλούμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου, ὅστις ὀφείλει προσέτι νὰ συγκαλῇ αὐτό, ἂν ζητηθῇ ἐγγράφως ὑπὸ δύο ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Αἱ προσκλήσεις γίνονται ἐγγράφως πρὸς ἕκαστον τῶν μελῶν. Θεωρεῖται δ' ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν συνέλθωσιν οἱ πλείονες ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἀποφασίζει δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων.

Ἄρθρον 22. Ὁ πρόεδρος διευθύνει τὰς συνεδριάσεις τοῦ τε Συλλόγου καὶ τοῦ συμβουλίου καὶ ἐκπροσωπεῖ τὸν Σύλλογον ἐνώπιον πάσης δικαστικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς.

Κωλυόμενον τὸν πρόεδρον ἀναπληροῖ ὁ ἀντιπρόεδρος καὶ ἐν κωλύματι καὶ τούτου τὸ ἀρχαιότερον κατὰ τὴν δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 8 τὸν πρόεδρον ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος τῶν δικηγόρων.

Ἄρθρον 23. Ὁ γραμματεὺς συντάσσει τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ συμβουλίου, ὑπογραφόμενα παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ αὐτοῦ· τηρεῖ δὲ τὸ μητρῶον τῶν μελῶν καὶ τὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Συλλόγου χρήσιμα βιβλία, πλὴν τῶν τοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 24. Ὁ Ταμίας φυλάττει τὴν χρηματικὴν καὶ πᾶσαν ἄλλην περιουσίαν τοῦ Συλλόγου. Παραλαμβάνει τὰς εἰσφορὰς τῶν μελῶν, τηρεῖ βιβλίον ἀπογραφῆς τῆς περιουσίας τοῦ Συλλόγου καὶ τακτικὰ βιβλία ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ὧν ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ κατάστασιν, ὁσάκις ζητηθῇ, πρός τε τὸν σύλλογον καὶ τὸ συμβούλιον καὶ δίδωσιν ἀκριβῆ λογοδοσίαν κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους, λήγοντος τὴν 31 Δεκεμβρίου.

Τὰ βιβλία ἀριθμοῦνται καὶ μονογραφοῦνται ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Συλλόγου.

Ἕνεκα τούτου καὶ δραχμῆς ἀκόμη δαπάνην πρὸς λῆψιν προσωρινῶν διὰ τὰς φυλακὰς μέτρων, ἡμεῖς τοὐλάχιστον θεωροῦμεν ἐπιβλαβῆ. Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῶν φυλακῶν καὶ ἡ ὑγιεινὴ τούτων ἔχει ἀναχθῇ ἀλλαχοῦ εἰς ἐπιστήμην πλήρη. Ἐμερίμνησέ ποτε τὸ Κράτος μέχρι τοῦδε νὰ καταστήσῃ κοινωνὸν τῆς ἐπιστήμης ταύτης ἕνα τῶν ὑπαλλήλων του ἢ ἕνα ἐκ τῶν λεγόντων ὅτι ἠσχολήθησαν ἢ ἀσχολοῦνται περὶ τὸν κλάδον τοῦτον; Ἐπιστήμη ἐπίσης ἐκ τῶν δυσχερεστέρων κατέστη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἡ τέχνη τοῦ διευθύνειν φυλακά, τοῦ μορφώνειν προσωπικὸν ὑποδεέστερον, τοῦ παρακολουθεῖν τοὺς καταδίκους καὶ ἐν ταῖς φυλακαῖς καὶ μετὰ τὴν ἔξοδόν των ἀπ' αὐτῶν. Ὑπάρχει τις ἐν Ἑλλάδι ὁ δυνάμενος εὐπροσώπως νὰ καυχηθῇ ὅτι ἔχει γνῶσίν τινα, ἔστω καὶ στοιχειώδη, τῆς ἐπιστήμης ταύτης; Πρὸ τοιαύτης ἄρα ἀρχεγόνου ἄνευ ὑπερβολῆς καταστάσεως, ἡ ὑποχρέωσις ἣν ὑπέχει τὸ Κράτος εἶνε, οὐχὶ πῶς νὰ διέρχηται τὸν χρόνον διὰ φυλακῶν οἵαι τὴν σήμερον ὑπάρχουν, ἀλλὰ πῶς νὰ παρασκευάσῃ τὸ ἔδαφος ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἀνοικοδομηθῶσι τὰ κτίρια ἐκεῖνα τῶν φυλακῶν τὰ ὁποῖα ἡ ἐπιστήμη καὶ ὁ ἀνθωπισμὸς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος ὑποδεικνύουν.

ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΦΕΤΕΙΟΝ

Ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν συνεδρίασιν τῆς παρελθούσης Πέμπτης τοῦ Ἐμπορικοῦ τμήματος τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν κατηνάλωσεν ἡ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος καταστᾶσα ὑπόθεσις τῶν Βαλλιάνων κατὰ τῆς Ἰταλικῆς Τραπέζης. Ἡ γενομένη κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην συζήτησις εἶνε ἡ τελευταία, καθότι διεξήχθησαν ἐνώπιον ὁλοκλήρου τοῦ Ἐφετείου αἱ διαταχθεῖσαι μαρτυρικαὶ ἀποδείξεις, τὸ δὲ δικαστήριον καλεῖται ἤδη νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τούτων.

Τὸν Χριστόφορον Βαλλιάνον ἀντεπροσώπευσαν οἱ δικηγόροι κ. κ. Ν. Μπουφίδης, Διον. Στεφάνου, Ε. Ρωμάνος, Ἰωάν. καὶ Γεώργιος Ράλλης καὶ Νικόλ. Λαζαρίμος, τὴν δὲ Ἰταλικὴν Τράπεζαν οἱ δικηγόροι κ. κ. Ν. Δαμασκηνός, Δημ. Τσάτσος, Νικόλ. Δημητρακόπουλος καὶ Γεώργιος Ρεδιάδης.

Ἐὰν τὰ ἀνακύψαντα ζητήματα καταστῶσι διὰ τῆς ἀναμενομένης ἀποφάσεως γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος, ἐπιφυλασσόμεθα νὰ μεταδώσωμεν τὰς ἐπὶ τῆς δίκης ἐν γένει σκέψεις μας.

Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ ἀπὸ τοῦδε παρατηροῦμεν εἶνε ὅτι ἐντὸς διαστήματος οὐχὶ ἀνωτέρου τῶν ἓξ μηνῶν δίκη, ἐν ᾗ τόσα ἀνεφάνησαν νομικὰ καὶ πραγματικὰ ζητήματα, εὑρίσκεται ἤδη εἰς τὸ τέρμα της.

Τὸ φαινόμενον δὲν εἶνε μόνον παρήγορον, ἀλλ' ἔχει συγχρόνως καὶ ταύτην τὴν σημασίαν, ὅτι καὶ ὑφ' οὓς ὅρους λειτουργεῖ ἡ δικονομία ἡμῶν, ὑπάρχουν μέσα, εἰς τὰς χεῖρας τῶν δικαστῶν κείμενα, διὰ τῶν ὁποίων ἀποτελεσματικῶς δύναται νὰ καταπολεμηθῇ ἡ δικαστηριακὴ νόσος τῆς παρελκύσεως.

Ἐὰν σήμερον τὸ δικαστήριον τῶν Ἐφετῶν, ἕνεκα τοῦ ἐκτάκτως τῆς ὑποθέσεως σοβαροῦ, ἐξήντλησε πᾶν ὅ,τι ἐξ ἑαυτοῦ ἐξηρτᾶτο πρὸς ταχίστην τῆς ὑποθέσεως διεκπεραίωσιν καὶ ἐπέτυχε τοῦτο, παραμένει ἡ ἐλπὶς τὴν αὔριον ἡ αὐτὴ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἀρχὴ καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων μικροτέρου ἀντικειμένου καὶ ἐλάσσονος ἐνδιαφέροντος. Ἡ ἀρχὴ ὁπωσδήποτε ἐγένετο.

Αἱ στῆλαι τῆς «Δικαιοσύνης» εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς δικηγόρου, δικαστοῦ ἢ ἄλλου δικαστικοῦ προσώπου, εὑρισκομένου εἰς τὴν ἀνάγκην ἢ ἐπιθυμοῦντος νὰ ἀνακινήσῃ πᾶν ἐν γένει ζήτημα σχετιζόμενον μὲ τὴν ἀπονομὴν τοῦ δικαίου.

Ἡ συντριβὴ μὲ τὴν ὁποίαν ὁ κόσμος τῶν δικαστῶν καὶ τῶν δικηγόρων ὑπεδέχθη τὸ ἄγγελμα τοῦ θανάτου τοῦ Προέδρου τῶν πρωτοδικῶν Κυπαρισσίας Δ. Ἰωαννίδου, ἀπετέλεσε τὸν ἀληθῆ στέφανον, ὃν ὁ τίμιος δικαστὴς ἀπεκόμισε μετὰ εἰκοσαετῆ ὅλην ἀκάματον δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, ἀποτελεῖ ὅμως καὶ σημεῖον ἀληθῶς παρήγορον διὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς κοινωνίας μας ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἐπισήμου Κράτους. Ἴσως μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον τὴν κοινωνικὴν ταύτην πρόοδον ἀκολουθήσῃ πρόοδος πολιτική, ὁπότε δικασταὶ ὡς ὁ Δ. Ἰωαννίδης, γίγαντες ἀληθεῖς τοῦ ἐπαγγέλματος, δὲν θὰ κατέρχωνται εἰς τὸν τάφον μὲ μόνην τῆς κοινωνίας τὴν ἐπωδὸν ὅτι καλλιτέρας τύχης ὑπῆρξαν ἄξιοι.

Ὁ Δ. Ἰωαννίδης

Χαρακτηρισμὸς δὲ τελειότερος τῆς εἰκοσαετοῦς τοῦ τιμίου δικαστοῦ δράσεως ἄλλος ἐκείνου ὃν ἀπέδωκε προσφωνῶν τὸν νεκρόν του ὁ συνάδελφός του Πρωτοδίκης Ἀθηνῶν κ. **Νικόλ. Νιανιάρας**, ἦτο ἀδύνατον νὰ προσαρμοσθῇ τελειότερον: *Ἦτο δίκαιος.* Ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις λέξεσι περικλείεται ὁλόκληρος ὁ δημόσις βίος τοῦ Δημοσθένους Ἰωαννίδου καὶ ὅλοι οἱ ἐξαντλητικοὶ ἀγῶνες διὰ τῶν ὁποίων διῆλθε, συνεχῶς παλαίων, θραυσθεὶς ἀλλ' οὐδέποτε καμφθείς.

Ἦτο δίκαιος

Δημοσιεύομεν σήμερον ὁλόκληρον τὸ νομοσχέδιον περὶ δικηγορικῶν συλλόγων, ὅπερ εἶνε αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀπὸ τοῦ 1896 συντεταγμένον μέ τινας τροποποιήσεις ὑποδειχθείσας ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Ἡ γνώμη ἡμῶν περὶ τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης τῆς μεταβολῆς εἰς νόμον τοῦ νομοσχεδίου τούτου, εἶνε ἔκτοτε ἐκπεφρασμένη, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νομοσχεδίου γινόμεθα διερμηνεῖς τῆς εὐχῆς ἁπάντων τῶν ἐν Ἑλλάδι δικηγόρων, ὅπως πραγματοποιηθῇ ὁ πόθος οὗτος καὶ πληρωθῇ ἀνάγκη τόσον ἐπιτακτική, ἧς τὸ ἐπεῖγον δὲν παρεῖδε καὶ ὁ κ. Ὑπουργός, υἱοθετήσας μετὰ τόσου ἐνδιαφέροντος τὸ νομοσχέδιον.

Τὸ νομοσχέδιον

Ἡ τελευταία Τραπεζικὴ ἀνωμαλία ἔφερε καὶ πάλιν εἰς τὸ μέσον τὸ ζήτημα τῆς ἀνεπαρκείας τοῦ Κράτους πρὸς ἐποπτείαν τῶν Τραπεζικῶν, ἵνα μὴ εἴπωμεν καὶ τῶν φιλανθρωπικῶν καὶ τῶν ἄλλων πολυωνύμων ἱδρυμάτων, συντετριμμένη δὲ ἡ Πολιτεία, ἀνεκήρυξε δημοσίᾳ ἐν πληθούσῃ Βουλῇ, ὅτι τὸ μὲν σῶμα τῶν Εἰσαγγελέων της εἶνε τὸ ὀλιγώτερον κατάλληλον πρὸς τοιούτου εἴδους ἐργασίαν, ἡ ὀργάνωσις δὲ εἰδικῆς διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην ὑπηρεσίας, προϋποθέτει κονδύλια χρηματικά, ἅτινα, ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἰς θέσιν νὰ διαθέσῃ τὸ Κράτος. Ἡμᾶς, ἀπὸ ὅλην αὐτὴν τὴν ἱστορίαν, ἐνδιαφέρει τὸ ζήτημα ἂν ἦτο ἐπιτετραμμένον, μετὰ τόσους ἀγῶνας πρὸς καταρτισμὸν σώματος Εἰσαγγελέων καὶ μετὰ νόμους ῥαγδαίως καὶ ἀνὰ πενταετίαν σχεδὸν διαδεχομένους ἀλλήλους, τοιαύτη δημοσία νὰ ἐξηνέγκετο ὁμολογία, καθ' ἣν αἱ Εἰσαγγελικαὶ χεῖρες εἰσὶν ἀνίκανοι πρὸς ἐπιτέλεσιν μιᾶς τῶν σοβαρωτέρων ὑπηρεσιῶν ἐξ ὅσων ἀνέθεσεν εἰς αὐτὰς ὁ νόμος. Ἐπὶ τῇ ἀπορίᾳ δὲ ταύτῃ δὲν κρίνομεν ἄσκοπον νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι, ἐν Γερμανίᾳ τοὐλάχιστον, μία ἐκ τῶν προϋποθέσεων ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν δύναταί τις νὰ καταλάβῃ Εἰσαγγελικὴν θέσιν, εἶνε ὅτι προϋπηρέτησε παρὰ Τραπέζῃ τινὶ ἐπὶ διετίαν ἢ τριετίαν. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι διὰ τοιούτου εἴδους ἰδεώδη προπόνησιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μας δὲν εἴμεθα εἰσέτι ὥριμοι, εἶνε ὅμως ἐπίσης βέβαιον, ὅτι οὐδέποτε ἐμεριμνήσαμεν ἀπὸ ἀγαθῆς προαιρέσεως πρὸς μόρφωσιν κλάδου τοιαύτην ἔχοντος ὑψίστην ἀποστολήν, θεωρήσαντες ὅτι ἐν δίπλωμα Πανεπιστημίου, διερχόμενον διὰ δευτέρου καθαρτηρίου ἐξετάσεων, ἀρκεῖ ὅπως μᾶς προικίσῃ μὲ Εἰσαγγελεῖς ἱκανοὺς νὰ ἐπιθέτωσι τὴν χεῖρα ἐπὶ πάσης κοινωνικῆς πληγῆς. Κατὰ πόσον ἐπετύχομεν ἢ ὑπάρχει πιθανότης νὰ ἐπιτύχωμεν τοῦτο ἂς ἀφήσωμεν νὰ ἐξακολουθῶσι λαλοῦντα τὰ πράγματα

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ

Α'. Τίνα εἰσὶ τὰ αἴτια αὐτῆς.

1) Ἡ ἔλλειψις πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς μορφώσεως τῆς πλειονότητος τοῦ λαοῦ.

2) Ἡ ἀβελτηρία τῶν Κυβερνήσεων καὶ τῶν βουλευτῶν.

3) Ἡ πλημμελὴς καὶ ἀδρανὴς τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων ἐνέργεια πρὸς συλλογὴν τῆς ἐγκληματικῆς ὕλης (ἄχρι τοῦδε δυστυχῶς παρετηρήθη, ὅτι οἱ διεξάγοντες τὰς ἀνακρίσεις δεικνύουσιν ἀσύγγνωστον ἀδιαφορίαν καὶ ἐκλέγονται ἀνακριταὶ νεήλυδες καὶ ἄπειροι πρωτοδίκαι).

4) Ἡ κακὴ ἐκλογὴ τῶν λαϊκῶν δικαστῶν (ἐνόρκων), ἐκλεγομένων ἐνπολ-

---

Πᾶσα πληρωμὴ ἐνεργεῖται τῇ ἐγγράφῳ ἐντολῇ τοῦ προέδρου.

Ἐν περιπτώσει δὲ κωλύματος, ὁ ταμίας ἀναπληροῦται ὑπὸ μέλους τοῦ Συλλόγου, ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου. Ἐν ἐπειγούσαις περιπτώσεσι τὸ συμβούλιον ἀντικαθίστησι προσωρινῶς τὸ ταμίαν δι' ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ὁσάκις τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ φθάσωσι τὰς πεντακοσίας δραχμάς, ὀφείλει ὁ ταμίας νὰ καταθέτῃ ταύτας εἰς Τράπεζαν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 25. Ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὑποβάλλεται κατ' ἔτος εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον ἔκθεσις περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ τε Συλλόγου καὶ τοῦ συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία τοῦ Συλλόγου.

Ἄρθρον 26. Τὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα τῶν δικηγόρων ἕνεκα παραβάσεως ἢ παραλείψεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἢ ἕνεκα διαγωγῆς ἀναξιοπρεποῦς ἢ ἀσυμβιβάστου πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ δικηγόρου, δικάζονται καὶ τιμωροῦνται διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 293 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ὁριζομένων ποινῶν ὑπὸ τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου τοῦ Συλλόγου κατὰ τὰς ἑπομένας διατάξεις, πλὴν τῶν ἐπ' ἀκροατηρίου πραττομένων ἢ ἀνακαλυπτομένων, περὶ τῆς βεβαιώσεως καὶ τιμωρίας τῶν ὁποίων διατηρεῖται ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῆς Πολ. καὶ Ποιν. Δικονομίας.

Ἄρθρον 27. Τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον ἀποτελεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Συλλόγου καὶ τριῶν ἄλλων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου, ἐκλεγομένων ὑπ' αὐτοῦ κατὰ Δεκέμβριον ἑκάστου ἔτους. Ἐνπεριπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας τινὸς αὐτῶν, ἡ ἀναπλήρωσις γίνεται ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἀρχαιότητος, ὡς δικηγόρων.

Ἐν οἷς Συλλόγοις τὸ Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ πέντε μελῶν, εἶναι αὐτοδικαίως καὶ πειθαρχικὸν Συμβούλιον. Πρὸς ἀναπλήρωσιν δὲ ἀπόντος ἢ ὁπωσδήποτε κωλυομένου μέλους τοῦ συμβουλίου, καλεῖται ὑπὸ τοῦ προέδρου ὁ ἀρχαιότερος τῶν δικηγόρων, τηρουμένης καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 10.

Καθήκοντα γραμματέως παρὰ τῷ πειθαρχικῷ συμβουλίῳ ἐκπληροῖ ὁ γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου, ἢ ἓν μέλος αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ὁριζόμενον.

Ἄρθρον 28. Τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον συνεδριάζει πάντοτε ἐν ὁλομελείᾳ τῶν συγκροτούντων αὐτὸ μελῶν, ἀποφασίζει δὲ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας.

Ἄρθρον 29. Ἁρμόδιον εἶναι τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον τοῦ Συλλόγου, εἰς ὃν ἀνήκει ὁ ἐγκαλούμενος δικηγόρος, καθ' ὃν χρόνον προκαλεῖται ἡ κατ' αὐτοῦ ἐνέργεια, πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 8, καθ' ἣν ἁρμόδιον καθίσταται τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον τοῦ δικηγορικοῦ Συλλόγου τῆς ἕδρας τοῦ οἰκείου Ἐφετείου.

Ἄρθρον 30. Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκείου συμβουλίου αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἴτησιν τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς ἢ ἐπὶ τῇ καταγγελίᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ μέλους τινὸς τοῦ Συλλόγου.

Ἄρθρον 31. Τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον ἐνεργεῖ αὐτὸ ἢ διά τινος τῶν μελῶν του πᾶσαν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἀναγκαίαν ἐξέτασιν, δικαιοῦται δὲ νὰ καλῇ καὶ ἐξετάζῃ μάρτυρας, ἐπὶ τῇ διὰ χειραψίας ὑποσχέσει ἢ ἐνόρκως, νὰ ζητῇ ἔγγραφα, νὰ διατάσσῃ πραγματογνωμοσύνην, ἔχον πάντα τὰ ἐκ τῆς Ποιν. Δικ. παρεχόμενα τῷ ἀνακριτῇ δικαιώματα. Προκειμένου περὶ ἐνεργείας τοιούτων πράξεων ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου δύναται ν' ἀναθέτῃ ταύτας εἰς τὸν ἁρμόδιον εἰρηνοδίκην ἢ πταισματοδίκην.

Ἄρθρον 32. Πειθαρχικὴ ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται πρὶν ἢ ἀπολογηθῇ ἢ τοὐλάχιστον κληθῇ πρὸς ἀπολογίαν ὁ ἐγκαλούμενος δικηγόρος, πρὸς τοῦτο δὲ καλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου διὰ κλήσεως, ἐπιδιδομένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ἐν ᾗ ὁρίζεται τό τε παράπτωμα δι' ὃ ἐγκαλεῖται καὶ ἡ πρὸς ἀπολογίαν προθεσμία, ἥτις δὲν δύναται νὰ ᾖ βραχυτέρα τῶν πέντε ἡμερῶν.

Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς ἐγγράφου ἀπολογίας ἢ τὴν πάροδον τῆς πεταγμένης προθεσμίας, τὸ Συμβούλιον συμπληροῖ τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως, ὁρίζει καὶ κοινοποιεῖ πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον ἡμέραν ὅπως ἀπολογηθῇ καὶ προφορικῶς. Δύναται δὲ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ νὰ καλέσῃ καὶ τὸν ἐγκαλοῦντα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἐγκλήσεως.

Ὁ ἐγκαλούμενος δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς δικογραφίας κατὰ πᾶσαν στᾶσιν τῆς προδικασίας.

Μετὰ τὴν ὡς ἄνω ἀκρόασιν τοῦ τε ἐγκαλουμένου καὶ ἐγκαλοῦντος, ἢ καὶ ἂν οὗτοι ἤθελον ἀπολειφθῇ, ἐκδίδοται ἠτιολογημένη ὁριστικὴ ἀπόφασις. Ἐπὶ προφανῶς ἀνυποστάτου κατηγορίας τὸ συμβούλιον δύναται νὰ ἐκδώσῃ ἀθωωτικὴν ἀπόφασιν καὶ ἄνευ κλήσεως πρὸς ἀπολογίαν. Ἡ ἀπόφασις κοινοποιεῖται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ἐντολῇ τοῦ προέδρου, πρὸς τὸν ἐγκληθέντα δικηγόρον καὶ ἐγκαλοῦντα. Ἀντίγραφον δ' αὐτῆς διαβιβάζεται πάντοτε ἐπὶ ἀποδείξει πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ πρωτοδικείου, παρ' ᾧ ὁ τιμωρηθεὶς διατελεῖ διωρισμένος.

Ἄρθρον 33. Καθίσταται παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἀνώτατον πειθαρχικὸν συμβούλιον, ἑδρεῦον ἐν Ἀθήναις καὶ ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς προέδρου, τοῦ ἀντιπροέδρου, δύο ἀριοπαγιτῶν καὶ ἓξ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ δικηγόρων ἐκ τῶν ἐχόντων δωδεκαετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν.. Τὸ συμβούλιον συνεδριάζει ἐὰν ὦσι παρόντες τρεῖς ἐκ τῶν δικαστῶν καὶ τέσσαρες ἐκ τῶν δικηγόρων, ἀποφασίζει δὲ διὰ ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν.

Οἱ μὲν ἀρεοπαγῖται ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου, οἱ δὲ δικηγόροι ὑπὸ τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου Ἀθηνῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 7, 10 καὶ 15 τοῦ παρόντος νόμου, πάντες δὲ διορίζονται ἐπὶ διετίαν διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ. Ἡ ἐκλογὴ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν καὶ δικηγόρων διενεργεῖται κατὰ Νοέμβριον ἑκάστης διετίας, ἐὰν δὲ ἡ παρὰ τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου ἐκλογή, δι' οἱονδήποτε λόγον, δὲν γείνῃ μέχρι τῆς 30

λοῖς ἐξ ἀγραμμάτων καὶ ἀμορφώτων, ἐν τοῖς ἐπαρχιακοῖς κακουργιοδικείοις.

5) Ἡ εἰς ἀναξίους Β. χάριτος ἀπονομή.

6) Ἡ ἀνισότης καὶ ἡ ἀτιμωρησία (ἥτις ὠθεῖ τὸν ἀδικηθέντα εἰς χειροδικίαν, ἐνῷ ἡ ἰσότης καὶ ἡ σύμμετρος ποινή, ἅπερ εἰσὶν ὁ καρπὸς πάσης εὐνομουμένης πολιτείας, κρατύνουσι τοὺς νόμους καὶ καθιστῶσιν αὐτοὺς σεβαστούς).

7) Ὁ διορισμὸς Εἰσαγγελέων ἀνικάνων καὶ ἐνδοτικῶν εἰς ἀνευλαβεῖς ἀξιώσεις πολιτευομένων.

8) Ἡ προαγωγὴ καὶ ἡ βράβευσις ἀνικάνων δικαστικῶν, τῶν λαμβανόντων τὸν προβιβασμὸν εἰς ἀντιστάθμισμα ἀνθ' ὅσων ἐκδουλεύσεων πρὸς βλάβην τῆς κοινωνίας παρέσχον τοῖς ἰσχυροῖς.

9) Ἡ κλήτευσις εἰς ποινικὰς δίκας ὡς μαρτύρων τῶν ἀνακριτῶν πρὸς ἐνίσχυσιν σαθρῶν κατηγοριῶν ἢ ἀσθενῶν (ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρετηρήθη ἰδίως ἐν τοῖς Κακουργιοδικείοις οἱ Ἀνακριταὶ ἢ οἱ ἐκδόντες βουλεύματα ἐξ ἐγωϊστικότητος γνωμοδοτοῦσι κατὰ τῶν κατηγορουμένων καὶ ὑποστηρίζουσι τὰς ἐν τοῖς βουλεύμασι πεπλανημένας σκέψεις των, νομίζοντες ὅτι διαψεύδουσιν ἑαυτοὺς ἐὰν ἐκφέρωσιν ὀρθὴν καὶ ἀσφαλῆ κρίσιν, ἄλλως ἐκ τοῦ νόμου δὲν ἐπιτρέπεται ἵνα οἱ μάρτυρες ἐκφέρωσι κρίσεις καὶ γνωμοδοτήσεις.

10) Αἱ συχναὶ μεταθέσεις τῶν δικαστῶν καὶ Εἰρηνοδικῶν.

11) Ἡ ἔλλειψις ἀνθρωπινῶν σωφρονιστηρίων.

12) Ἡ ἀμάθεια τοῦ κλήρου.

13) Ἡ ἐλαττωματικότης τῆς ἀστυνομικῆς ἐξουσίας.

14) Ἡ ἐλαττωματικότης τῆς ἀγροφυλακῆς καὶ χωροφυλακῆς.

Β'. Τίνα δὲ τὰ πρόσφατα πρὸς καταστολὴν τῆς ἐγκληματικότητος καὶ ἀνόρθωσιν δημοσίας τάξεως μέτρα;

1) Ἡ μετὰ τριετίαν μετάθεσις τῶν Πρωτοδικῶν, Εἰσαγγελέων καὶ Εἰρηνοδικῶν καὶ πρὸ ταύτης μετὰ προκαλουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ Προέδρου Ἀρ. Πάγου καὶ τριῶν ἀρχαιοτέρων Ἀρεοπαγιτῶν, οἵτινες θὰ κρίνωσιν ἐὰν ὑπάρχωσι λόγοι ἐπιβάλλοντες τὴν μετάθεσιν.

2) Ἡ χειραφέτησις τῶν δικαστικῶν καὶ τῶν Εἰρηνοδικῶν ἀπὸ τῆς πολιτικῆς· τοῦτο δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἐὰν οἱ διορισμοὶ καὶ προβιβασμοὶ γίνωνται τῇ ἐγκρίσει τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως Ἀρ. Πάγου καὶ πέντε Ἀρεοπαγιτῶν. Ὡς στοιχεῖα τῆς προαγωγῆς θὰ ὦσι τὰ σχέδια τῶν πολ. ἀποφάσεων, ἅπερ κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου μηνὸς θὰ στέλλωνται εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Ἀρ. Πάγου. Διὰ τὸν προβιβασμὸν εἰς θέσιν Ἀρεοπαγίτου Προέδρου, Εἰσαγγελέως καὶ Ἀντεισαγγελέως ἡ ὁλομέλεια τοῦ Ἀρείου Πάγου· δικηγόρος νὰ διορίζηται πρωτοδίκης μετὰ 8 ἐτῶν δικηγορικὴν ἐργασίαν.

3) Ἡ σύστασις, φυλακῶν, ἐν οἷς νὰ ἐργάζωνται οἱ κατάδικοι.

4) Οἱ γραμματεῖς Εἰσαγγελιῶν καὶ ὑπογραμματεῖς Ἀνακρίσεων νὰ μὴ ὦσιν ἐντόπιοι.

5) Οἱ ὑπογραμματεῖς πολυμελῶν δικαστηρίων νὰ διορίζωνται καὶ παύωνται ἀποφάσει τῶν δικαστικῶν συμβουλίων.

5) Ἡ Β. χάρις νὰ προέρχηται συνεπείᾳ συστάσεως τῶν δικασάντων δικαστηρίων καὶ ἐγκρίσει Εἰσαγγελέως Ἀρείου Πάγου καὶ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν.

7) Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἄρθρων 208 § 1 Π. Δ. καὶ 374 § 7, 8 Π. Ν.

8) Ἡ ἀναδιοργάνωσις Χωροφυλακῆς καὶ ἀγροφυλακῆς.

9) Ἡ σύστασις διοικητικῆς ἀστυνομίας, διοριζομένων διευθυντῶν, ἀστυνόμων καὶ ἐκ δικηγόρων μὲ ἰδιόρρυθμον στολήν.

10) Ἡ περαίωσις τῶν ἀνακρίσεων ἐντὸς διμηνίας ἀπὸ τῆς τελέσεως ἀδικημάτων· αὗται δύνανται νὰ παραταθῶσιν ἀποφάσει δικαστικοῦ συμβουλίου, ὅπερ θὰ γίγνηται ἐπὶ σοβαρῶν καὶ σκοτεινῶν ἐγκλημάτων.

11) Ἡ ἐκλογὴ ὁρκωτῶν, ἐχόντων μόρφωσιν καὶ περιουσίαν.

12) Ἡ μόρφωσις ἱερέων, μισθοδοτουμένων.

13) Ἡ σύστασις εἰς τοὺς δήμους πρακτικῶν, σχολείων γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν.

14) Ἡ ἀπολάκτισις τῶν ἐλαττωμάτων τῶν πολιτευομένων, ἤτοι νὰ ἀπεκδυθῶσι τὸν ἁμαρτωλὸν πολιτεύοντα.

Ἐπίλογος τῆς ἄνω συνταγῆς.

Ἵνα ἐπέλθῃ ἡ ἐπιποθουμένη παρὰ τῶν πονούντων τὸν τόπον ἐπὶ τὰ κρείττω τροπὴ τῆς ἐθνικῆς καταστάσεως, δέον νὰ ἔχωμεν Κυβέρνησιν καὶ ἀντιπροσώπους τῶν ἐπαρχιῶν φιλοπάτριδας καὶ σοβαρούς, διὰ νὰ ἀνυψώσωσι τὸ ἐθνικὸν φρόνημα καὶ συντελέσωσι, μετὰ σπουδῆς ἐργαζόμενοι, εἰς τὴν πρόοδον τοῦ Ἔθνους, ἄλλως τάχιον ἢ βράδιον εἰς τοῦτο θὰ ἐπέλθῃ τελεία ἀποσύνθεσις.

Παρακαλοῦνται δ' ἄλλοι κρείττονες ἐμοῦ τοῦ ἐπαρχιώτου δικηγόρου νὰ πραγματευθῶσι τ' ἄνω ζητήματα εὐρύτερον καὶ λυσιτελέστερον,

Γ. Μουτζουρίδης
Δικηγόρος ἐν Ναυπλίῳ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ»

Θ. Θ. Ἀγ. Ἄνναν.— Ἡ πρᾶξις, περὶ ἧς ἐρωτᾶτε, ἀναμφιβόλως ἀποτελεῖ ἀδίκημα, ἡ δὲ ἀθώωσις, κατὰ κανόνα τοὐλάχιστον, πλὴν τῶν γνωστῶν ἐξαιρέσεων τῆς ἀμύνης κ.λ.π. οὔτε προδικάζει τὴν πολιτικὴν διαφορὰν οὔτε ἐπιφέρει ἀπόσβεσιν τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς.

Περιέργ.— Καὶ πάλιν σᾶς ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι ἐν τῷ ζητήματι τοῦ Πρωτοδίκου κ. Α. Γαρουφαλιᾶ ἡ «Δικαιοσύνη» οὐδέποτε διεξεδίκησε θέσιν ἀνακριτοῦ ἢ εἰσαγγελέως. Ἡ βραδύτης ἑπομένως ἀφορᾷ πάντα ἄλλον πλὴν ἡμῶν, οἵτινες ἐπίσης εἴμεθα οἱ ἧττον ἁρμόδιοι νὰ σᾶς ἐξηγήσωμεν τοὺς λόγους ἕνεκα τῶν ὁποίων ὁ δικαστὴς οὗτος, καί τοι τοποθετημένος ἐν Λαμίᾳ, παραμένει περιοδικῶς ἐν Ἀθήναις.

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά

Ἐπικροτῶ πληρέστατα καὶ συγχαίρω συνάμα διὰ τὰς ὀρθοτάτας κρίσεις τῆς «Δικαιοσύνης» ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἐκ τῶν διαγωνισμῶν ἀναμενομένην βελτίωσιν τοῦ Εἰσαγγελικοῦ κλάδου. Ἐπιτρέψατέ μοι μόνον νὰ παρατηρήσω, ὅτι ἡ ἀναφερομένη μάζα τῶν διαγκωνιζομένων οὐδόλως πταίει εἰς τοῦτο, καθόσον, ὡς κάθε μάζα ἀποτελεῖται καὶ αὐτὴ καὶ ἀπὸ καλὰ καὶ ἀπὸ κακὰ στοιχεῖα. Πῶς ὅμως κατορθοῦται ὥστε τὰ μὲν κακὰ νὰ ὑπερτεροῦν εἰς ἕκαστον διαγωνισμὸν κατὰ τὰ τρία τέταρτα τοὐλάχιστον, τὰ δὲ καλὰ νὰ καταπνίγωνται, τοῦτο εἶνε συνέπεια λόγων καθαρῶς...ἑλληνικῶν, καθ' οὓς, προκειμένου περὶ καταλήψεως θέσεων εἴτε διὰ διαγωνισμοῦ εἴτε ἄνευ τοιούτου, εἴθισται νὰ δράττωνται αὗται vi, clam, precario.

Ἡ ἀδυναμία δὲ ὅπως διαγωνισθοῦν ὑπὸ τοιούτους ὅρους εἶνε κυρίως ἡ κρατοῦσα μακρὰν τοιαύτης παλαίστρας τοὺς, οὓς ἀναφέρετε, δικαιουμένους ἀξιοπρεπῶς νὰ διεκδικήσωσι αὐτὰς τὰς θέσεις.

Ταῦτα πρὸς τὸ παρὸν ἐπιφυλασσόμενος λεπτομερέστερον νὰ πραγματευθῶ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Δέξασθε
Ἐζούλης

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΚΩΔΙΚΕΣ ΦΛΟΓΑΪΤΟΥ

Ἐξεδόθη ὁ Ε' τόμος τῶν Κωδίκων τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας τοῦ ἀειμνήστου Θ. Φλογαΐτου μετὰ νέαν ἐπεξεργασίαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Δημ. Ζαλούχου δικηγόρου καὶ ὑφηγητοῦ. Ὁ τόμος οὗτος ἐπιγραφόμενος ὀργανισμὸς τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας περιέχει τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος, τὸ Πηδάλιον, ἤτοι τοὺς Ἀποστολικοὺς καὶ Συνοδικοὺς κανόνας, τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς, τοὺς Ἐκλογικοὺς νόμους μετὰ τῶν σχετικῶν γνωμοδοτήσεων καὶ ἐγκυκλίων, τῶν τύπων καὶ τῶν ἀναγκαίων ὁδηγιῶν διὰ τοὺς **δικαστικοὺς ἀντιπροσώπους**, τοὺς νόμους περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων καὶ πάντας τοὺς γενικοὺς νόμους τοὺς μὴ ὑπαγομένους εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἑνὸς μόνον ὑπουργείου, τὰ σχετικὰ νομοτελεστικὰ Β. Διατάγματα, τὴν νομολογίαν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων, καὶ πλείστας ὅσας ἐπεξηγητικὰς καὶ διασαφιστικὰς σημειώσεις, ὥστε ἀποτελεῖ βιβλίον χρησιμώτατον καὶ εὐχρηστότατον τοῖς νομικοῖς. Τιμᾶται δραχ. 5,75 καὶ εὑρίσκεται παρὰ τοῖς κεντρικοῖς βιβλιοπωλείοις Ἀθηνῶν καὶ τοῖς ὑποπρακτορείοις τῶν ἐφημερίδων ἐντὸς ἐπαρχίας.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ὑπὸ **Βασιλείου Τ. Οἰκονομίδου**

Ἔκδοσις ἕκτη

Μετὰ πλείστων προσθηκῶν καὶ βελτιώσεων

ὑπὸ **Μιχαὴλ Γ. Λιβαδᾶ**

Ὑφηγητοῦ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας

Ἐξεδόθη τόμος Α'. τόμος Β', τεῦχος β'

Τὴν ἕκτην ταύτην ἔκδοσιν τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐπεμελήθη ὁ πολυμαθὴς ὑφηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας κ. Μ. Λιβαδᾶς. Καὶ εἰς μὲν τὸ κείμενον οὐδεμία ἐπηνέχθη μεταβολή, πλὴν ἐκείνων αἵτινες παρίσταντο ἀναγκαῖαι ὡς ἐκ τῆς καταργήσεως ἢ μεταρρυθμίσεως διατάξεών τινων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀλλ' ἐν ταῖς σημειώσεσιν ἐγένοντο πλεῖσται προσθῆκαι καὶ βελτιώσεις, ἃς ἡ νεωτέρα νομολογία τῶν ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν δικαστηρίων ἐπέβαλε, πρὸς δὲ διευκρινίσθησαν διάφορα ζητήματα, ἅτινα ἄλλοτε ἄγνωστα, ἐγένοντο νῦν ἀντικείμενον ἐρεύνης τῆς ἐπιστήμης. Ἐντελῶς νέα εἶνε ἡ ἑρμηνεία τῆς ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἐν ἄλλοις μὴ χριστιανικοῖς κράτεσιν ἰσχυούσης προξενικῆς διαδικασίας. Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἡ ἕκτη αὕτη ἔκδοσις γενομένη μετ' ἄκρας ἐπιμελείας ὑπὸ διακεκριμένου ἐπιστήμονος ὡς ὁ κ. Μ. Λιβαδᾶς, θὰ τύχῃ τῆς αὐτῆς δεξιώσεως ὡς καὶ αἱ προηγούμεναι παρὰ τῷ δικαστικῷ καὶ δικηγορικῷ κόσμῳ.

Τύποις Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

Νοεμβρίου, ὁ Ἄρειος Πάγος ἐν ὁλομελείᾳ ἐκλέγει ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου ἑκάστου Δεκεμβρίου καὶ τοὺς δικηγόρους. Τὸ περὶ διορισμοῦ Β. Διάταγμα ἐκδίδεται τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου καὶ ἡ ὑπηρεσία τοῦ Συμβουλίου ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου ἑκάστης διετίας.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκλέγονται καὶ διορίζονται καὶ ἐξ ἀναπληρωτικὰ μέλη, τρεῖς ἀρεοπαγῖται καὶ τρεῖς δικηγόροι, εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν τυχὸν κωλυομένων τακτικῶν μελῶν.

Τὸν πρόεδρον κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἀντιπρόεδρος ἢ ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἀρεοπαγιτῶν, εἴτε ἀποτελεῖ μέρος τοῦ συμβουλίου εἴτε μή.

Καθήκοντα γραμματέως παρὰ τῷ Συμβουλίῳ ἐκπληροῖ ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 34. Ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἐκκαλοῦνται πᾶσαι αἱ ἀποφάσεις τῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

Ἡ ἔφεσις ἐνασκεῖται ὑπό τε τοῦ καταδικασθέντος καὶ τοῦ προκαλέσαντος τὴν πειθαρχικὴν δίωξιν ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 30 ἀναφερομένων, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐφέσεως.

Τὸ συμβούλιον συνεδριάζον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ νέαν ἀνάκρισιν, ἢ ν' ἀκροασθῇ ἐκ νέου τὸν ἐγκαλούμενον δικηγόρον, νὰ ἐπιτείνῃ ἢ νὰ μετριάσῃ τὴν ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν ἢ ν' ἀπαλλάξῃ αὐτῆς τὸν καταδικασθέντα ἢ καὶ νὰ ἐπιβάλῃ ποινὴν ἀθωωτικῆς οὔσης τῆς ἀποφάσεως. Τὸν εἰς προσωρινὴν παῦσιν καταδικασθέντα, τὸ Συμβούλιον ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ καὶ εἰς προφορικὴν ἀπολογίαν.

Τὸ ἀνώτατον πειθαρχικὸν συμβούλιον ἀποφασίζει ἀμετακλήτως, ἡ δὲ ἀπόφασις αὐτοῦ διαβιβάζεται πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ οἰκείου συλλόγου ὅστις μεριμνᾷ περὶ τῆς εἰς τὸν ἐγκληθέντα κοινοποιήσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 35. Αἱ ἀμετάκλητοι ἀποφάσεις ἀνακοινοῦνται εἰς τὸν σύλλογον ὑπὸ τοῦ προέδρου κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ συνεδρίασιν.

Αἱ χρηματικαὶ ποιναὶ εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ συλλόγου καθ' ὃν τρόπον καὶ αἱ εἰσφοραὶ τῶν μελῶν (ἄρθρον 42). Αἱ ἐπιβάλλουσαι ποινὴν προσωρινῆς παύσεως ἀποφάσεις ἀνακοινοῦνται πρὸς τοὺς εἰρηνοδίκας, προέδρους καὶ εἰσαγγελεῖς τῶν δικαστηρίων, παρ' οἷς διατελεῖ ὁ τιμωρηθείς.

Ἄρθρον 36. Ὁ διὰ προσωρινῆς παύσεως τιμωρηθείς, ὀφείλει ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ν' ἀπέχῃ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων του ἐπὶ τῇ ὁριζομένῃ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 450 τοῦ ποινικοῦ νόμου ποινῇ. Ἐφ' ὅσον δὲ διαρκεῖ ἡ ποινὴ αὕτη ἀποβάλλει ὁ καταδικασθεὶς τὴν ἰδιότητα τοῦ δικηγόρου, καὶ πᾶσα ὡς τοιούτου πρᾶξις αὐτοῦ εἶνε ἄκυρος.

Ἀντίγραφον πάσης ἀμετακλήτου ἀποφάσεως καταδικαστικῆς ἢ μὴ ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ οἰκείου συλλόγου πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον 37. Τὰ πειθαρχικὰ συμβούλια ὑπόκεινται ἐν γένει, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ταχεῖαν καὶ προσήκουσαν διεξαγωγὴν τῶν πειθαρχικῶν ὑποθέσεων, εἰς τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἀνωτάτου πειθαρχικοῦ συμβουλίου, ὁ δὲ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς, πλὴν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐποπτείας κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρ. 30, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ παρὰ τῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων λόγον, νὰ τάσσῃ αὐτοῖς προθεσμίας πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐκκρεμῶν καταδιώξεων, ὧν παρελθουσῶν ἀπράκτων ν' ἀφαιρῇ ἀπ' αὐτῶν τὴν σχετικὴν ὑπόθεσιν καὶ νὰ εἰσάγῃ ταύτην ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀνώτατον πειθαρχικὸν συμβούλιον, ὅπερ ἀποφασίζει ἀμετακλήτως.

Ἄρθρον 38. Ἐὰν ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἐπελήφθη ποινικῆς καταδιώξεως, τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον δὲν δύναται νὰ ἐξετάσῃ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν. εἰμὴ μετὰ τὸ πέρας τῆς ποινικῆς διαδικασίας, ἂν δὲ εἶχεν ἤδη ἐπιληφθῇ, ἀναστέλλει τὴν περαιτέρω αὐτοῦ ἐνέργειαν.

Ἡ ἐκδοθεῖσα ὅμως ἀθωωτικὴ ἢ καταδικαστικὴ τοῦ δικαστηρίου ἀπόφασις δὲν κωλύει τὴν τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἐνέργειαν καὶ ἀπόφασιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ παύσεως τῶν δικηγόρων

Ἄρθρον 39. Δικηγόρος καταδικασθεὶς εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἢ εἰς βαθμὸν πλημμελήματος διὰ τὰ ἀδικήματα τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 22 καὶ 24 τοῦ Ποιν. Νόμου, δὲν δύναται νὰ διορισθῇ ἐκ νέου, εἰμὴ ἀφοῦ προηγουμένως γνωμοδοτήσῃ περὶ τοῦ ἀναδιορισμοῦ ὁ δικηγορικὸς σύλλογος οὗτινος ἀπετέλει μέλος ὁ παυθεὶς κατὰ τὸν χρόνον τῆς παύσεως διὰ πλειοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τῶν παρόντων μελῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ς'.

Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 40. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐπιβαλλόμεναι εἰσφοραὶ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου εἰσπράττονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καθ' ἑξαμηνίαν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγου, ἀποστελλομένου πρὸς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου, ἐπὶ δὲ τῶν Συλλόγων τῶν ἀποτελουμένων ἐξ ὀλιγωτέρων τῶν δέκα μελῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Ὁ ταμίας ἐκδίδει περὶ τῶν εἰσπραττομένων γραμμάτιον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστης ἑξαμηνίας, ὅπερ ἀποστέλλει ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Συλλόγου τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 1ης Φεβρουαρίου καὶ τῆς 1ης Αὐγούστου ἑκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 41. Ἡ διαδικασία καὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ πράξεις τῶν Συλλόγων καὶ τῶν Συμβουλίων αὐτῶν γίνονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Μεταβατικὴ διάταξις

Ἄρθρον 41. Ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου τούτου ἐκδοθήσεται Β. Διάταγμα, δι' οὗ ὁρισθήσεται ἐντὸς ἑνὸς ἑτέρου μηνὸς ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα καθ' ἣν θὰ συνέλθωσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Πρωτοδικείου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἀρχαιοτέρου κατὰ διορισμὸν ἐκ τῶν παρόντων δικηγόρων, οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου Πρωτοδικείου δικηγόροι πρὸς συγκρότησιν τοῦ Συλλόγου καὶ ἐκλογὴν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου